

PAPA FRANJO



Crkva – majka koja uči milosrđu

Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 10. rujna 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U našim katehezama o Crkvi zadržali smo se u promatranju Crkve koja je majka. Prošli smo put istaknuli kako nam Crkva pomaže rasti i, svjetlom i snagom Božje riječi, pokazuje nam put spasenja, te nas brani od zla. Danas želim istaknuti drugi posebni vidik toga odgojnog djelovanja majke Crkve, to jest kako nas ona uči djelima milosrđa.

Dobar odgojitelj stremi ka onome što je bitno. Ne gubi se u pojedinostima, već želi prenijeti ono što je doista važno da sin ili učenik pronade smisao i radost života. To je istina. A to osnovno, prema evanđelju, je milosrđe. Bît evanđelja je milosrđe. Bog je poslao svoga Sina, Bog se utjelovio radi našega spasenja, to jest da nam dadne svoje milosrđe. Jasno to ističe Isus, sažimajući svoje učenje za učenike u riječi: "Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan" (Lk 6, 36). Može li netko biti kršćanin a da nije milosrdan? Ne. Kršćanin mora nužno biti milosrdan, jer je to srž evanđelja. Vjerna tom učenju, Crkva ne može ne ponoviti isto to svojoj djeci: "Budite milosrdni", kao što je to Otac, kao što je to bio Isus. Milosrđe.

Dakle, Crkva postupa poput Isusa. Ne dijeli teorijske pouke o ljubavi, o milosrđu. Ne širi u svijetu neku filozofiju, neki put mudrosti... Kršćanstvo je zasigurno i sve to, ali ne prvenstveno već posljedično, indirektno. Majka Crkva, poput Isusa, uči primjerom, a riječi služe tome da objasne smisao njenih čina.

Crkva majka nas uči davati jesti i piti onome tko je gladan i žedan, odjenuti onoga koji je gol. A kako to čini? Čini to primjerom mnogih svetaca i svetica koji su sve to činili na uzoran način; ali ona to čini i primjerom nebrojenih očeva i majki, koji svoju djecu uče da je ono što je nama suvišno namijenjeno za onoga koji nema ni ono nužno. Važno je to znati. U najjednostavnijim obiteljima gostoprimstvo je oduvijek bila svetinja: nikada nije nedostajalo mjesta za stolom i krevet za onoga kojemu je to potrebno. Jednom mi je zgodom neka mama – u drugoj biskupiji – pripovijedala da je htjela to naučiti svoju djecu i govorila im je da pomažu i daju jesti onome tko je gladan. Imala je troje djece. I jednoga dana za vrijeme ručka – otac je bio na poslu, a ona je ostala sama s troje male djece, stare manje-više 7, 5 i 4 godine – začulo se kucanje na vratima: neki je gospodin molio da mu dadne jesti. A mama mu je rekla: "Pričekajte trenutak". Vrativši se u kuću pitala je djecu: "Tu je jedan gospodin koji traži da mu damo jesti, što da radimo?" - "Dajmo mu, mama, dajmo mu jesti". A svako je od njih imalo na tanjuru odrezak s prženim krumpirima. "Izvršno – reče mama – onda ćemo od svakoga uzeti pola porcije, svaki neka mu dadne pola svog odreska". - "A, ne mama, ne može tako!". - "Tako je, moraš davati od sebe". I tako je ta mama naučila djecu da, kada daju drugome jesti, otkidaju od svojih usta. To je lijep primjer koji mi je mnogo pomogao. "Ali ništa mi ne ostane...". "E pa onda daj od sebe". Tako nas uči majka Crkva. A vi, tolike mame koje se nalazite ovdje znate sada

što vam je činiti kako biste naučili svoju djecu da dijele svoje stvari s onima koji su u potrebi.

Crkva majka uči biti blizu onih koji su bolesni. Koliki su samo sveci i svetice služili Isusu na taj način! I koliko samo jednostavni muškarci i žene, svakoga dana, vrše to djelo milosrđa u nekoj bolničkoj sobi, ili domu za umirovljenike, ili u vlastitom domu, dvoreći neku bolesnu osobu.

Majka Crkva uči biti blizu onome tko je u zatvoru. "Ali, oče, to je opasno, ološ je to". Ali svaki od nas može... Poslušajte dobro ovo: svaki je od nas sposoban učiniti isto ono što su učinili taj muškarac ili žena koji su u zatvoru. Svi smo sposobni za grijeh i učiniti isto, pogriješiti u životu. Oni nisu ništa lošiji od mene ili od tebe. Milosrđe nadilazi svaki zid, svaku barijeru, i uvijek donosi u zatvor ljudsko lice. Milosrđe je to koje mijenja srce i život, koje može preporoditi neku osobu i omogućiti joj da se ponovno uključi u društvo.

Majka Crkva uči biti blizu onoga koji je napušten i umire potpuno sam. To je ono što je činila blažena Terezija na ulicama Kolkate; i to je ono što su činili i čine mnogi kršćani koji se ne boje primiti ruku onoga koji napušta ovaj svijet. I ovdje milosrđe daje mir onome koji umire i onome koji ostaje, daje nam čuti da je Bog veći od smrti, i da kada ostajemo u njemu posljednji rastanak je tek jedno "doviđenja"... Dobro je to shvatila blažena Terezija. Govorili su joj: "Majko, to je gubljenje vremena!". Nalazila je ljude

koji umiru na ulici, ljude koji su se počeli hraniti miševima na ulici i vodila ih kući da umru čisti, spokojni, milovani, u miru. Ona im je svima upućivala to "doviđenja", svima njima... I toliki su muškarci i žene poput nje to činili. I oni ih čekaju, ondje [pokazuje na nebo], na vratima, da im otvore vrata neba. Pomoći umrijeti dobrim ljudima, u miru.

Draga braćo i sestre, Crkva je majka koja uči svoju djecu djelima milosrđa. Ona je naučila od Isusa taj put, naučila je da je to bitno za spasenje. Nije dovoljno ljubiti onoga koji nas ljubi. Isus kaže da to čine pogani. Nije dovoljno činiti dobro onome koji nama čini dobro. Da bismo promijenili svijet na bolje treba činiti dobro onome koji nam ne može uzvratiti, kao što je učinio Otac s nama kada nam je dao Isusa. Koliko smo platili za naše otkupljenje? Ništa, sve nam je dano besplatno! Činiti dobro ne očekujući nešto drugo zauzvrat. Tako je učinio Otac s nama i mi moramo činiti isto to. Čini dobro i kreni dalje!

Kako je lijepo živjeti u Crkvi, u našoj majci Crkvi koja nas uči tim stvarima kojima je nju naučio Isus. Zahvaljumbo Gospodinu, koji nam daje milost da imamo Crkvu za majku, koja nas uči putu milosrđa, a to je put života. Budimo zahvalni Gospodinu.